

Tervehdys keskeltä kauneinta Kontulaa

VESA LAHTINEN

Keskellä kauneinta Kontulaa on erityisen hienoa olla opettaja. Ei siksi, että lapset olisivat toisenlaisia. Koulussa kaikki oppivat ja ihmettelevät, haluavat nähdä ja tulla nähdyksi. Kontula kuitenkin kiittää kauniisti. Täällä on helppo tiedostaa tekevänsä työtä, jolla on merkitystä. Olemalla luottamuksen arvoinen saa oppilailta takaisin sen kaltaista luottamusta, jota muuten elämässä kutsutaan ystävyydeksi.

Siksi olen kiitollinen, että saan olla töissä Helsingin yhteislyseossa. Hylli on hyvä koulu siellä, missä tarvitaan hyvää koulua. Hyviä ovat myös Hyllin oppilaaksiottokoulut, Kontulan ala-aste, Laakavuoren ala-aste ja Mellunmäen ala-aste. Kun niiden resurssit ovat kunnossa, me vain jatkamme niissä tehtyä hyvää työtä.

Hylli on yksityinen sopimuskoulu. Yksityisyys ei tee siitä elitististä tai millään muotoa parempaa kuin hienot naapurimme Vesalan yläaste ja Myllypuron yläaste. Me ja naapurit teemme hyvää työtä samoissa, välillä haastavissa olosuhteissa. Toiminta myös rahoitetaan samoilla verorahoilla, joita valtio maksaa yksityiselle koululle per oppilas saman verran kuin Helsingin kaupungillekin. Laki kieltää voiton tuottamisen, lukukausimaksuja ei perittäisi

**pettajuus
on maailman
hienoin profes-**

**sio. Koulun alkaessa pikku taniaiset
ovat kirjoittamaton kirja. Opettaja saa
olla mukana huimassa prosessissa,
tekemässä kouluvuosista turvallisia ja
avaamassa uusia maisemia. Parhaassa
tapauksessa opettajan katse voi myös
kertoa lapselle "sä onnistut, sä pärjää,
kyllä me tästäkin selvitään".**

vaikka se olisi luvallistakin. Usein oppilaat eivät edes tiedä Hyllin olevan yksityinen koulu.

Joskus yksityisyys antaa meille mahdollisuuden tehdä päätöksiä ilman opetusviraston hieman jähmeää byrokratiaa. Jos jokin asia tarvitsee hoitaa, päätökset tehdään lähellä ja aika ketterästi. Me olemme koulu sosioekonomisesti haastavalla alueella. Siksi me olemme koulun omalla päätöksellä palkanneet kokopäiväisen kuraattorin ja kokopäiväisen psykologin.

Yksityisillä sopimuskouluilla on Suomessa kunnias historia. Ne syntyivät suomalaisten sivistysmiesten ja -naisten toimesta, kun yhteiskunnalla ei ollut varaa perustaa oppikouluja. Nykyisinkin niiden pyörittäminen on aatteellista toimintaa yhteiseksi hyväksi. Omistajat ovat säätiöitä tai osakeyhtiöitä, mutta kukaan ei voi tehdä tiliä omistamisella tai omistuksen myymisellä.

Helsingin yhteislyseon perusti v.1908 suomalaisen osuustoimintaliikkeen isä Hannes Gebhard, taloushistorian ja taloustieteen professori ja yksi Suomen ensimmäisen eduskunnan kansanedustajista. Hannes oli myös kustannusyhtiö Otavan toinen perustaja ja tärkeässä roolissa laittamassa alkuun Pellervo-seuraa, Maataloustuottajien keskusliittoa ja Maaseudun tulevaisuus -lehteä.

Aluksi koulun nimi oli Helsingin maanviljelyslyseo. Gebhardin tavoitteena oli talonpoikien koulutustason parantaminen. Koulussa opiskeltiin akateemisten oppiaineiden lisäksi hevostenhoitoa, maanviljelystä ja metsänkasvatusta. Tavoitteena oli nostaa suomalaisten talonpoikien sivistystasoa ja tehdä myös maajusseista ylioppilaita.

Tässä suhteessa Gebhardin parhaat perinteet jatkuvat Hyllissä. Sivistystä haetaan edelleen myös niille, joiden suvuissa ei välttämättä ole ollut ylioppilaita viidennessä polvessa. Kun suvivirsi kajahtaa, on valkolakki monella, jolla ei omassa suvussa ole ollut esikuvia.

Täältä kauniista Kontulasta katsellen hassuja ovat sellaiset kouluvertailut, joissa lasketaan vain Ylioppilastutkintolautakunnan puoltoääninä. Hyllin lukiossa tehdään kovasti töitä niiden hyväksi, joiden äidinkieli on suomi ja sisääntulokeskiarvo 9,5. Mutta me taistelemme ylioppilaksi myös kullannuppua, joiden äidinkieli ei ole eurooppalaisesta kieliperheestä ja joiden sisääntulokeskiarvo on 7,5.

Ja niin kuin jo huomasi, olemme myös hitoksiin ylpeitä siitä työstä, mitä teemme. Ylpeitä, mutta emme ylemmydentuntoisia. Tsemppiä kevääseen rakkaat kollegat!